

РЕШЕНИЕ

№ 874

гр. София, 07.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XVII ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Снежина Колева

Членове: Петър В.. Сантиров
Цветомила Данова

при участието на секретаря Снежана Н. Колева Маринова
в присъствието на прокурора Р. Ст. И.
като разгледа докладваното от Цветомила Данова Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20231100605662 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Глава XXI от НПК.

С присъда от 16.02.2022 г. по н.о.х.д. № 19406/2019 г. на СРС, НО, 98-ми състав, подсъдимата Д. Б. И. е призната за виновна в това, че в периода от 21.04.2015 г. до 27.04.2015 г., в гр. София, при условията на продължавано престъпление, с девет деяния, които осъществяват поотделно един състав на едно и също престъпление, като отделните деяния са извършени през непродължителни периоди от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите, е отнела чужди движими вещи на обща стойност 730,00 лева, от владението на различни лица, без тяхно съгласие и с намерение противозаконно да ги присвои, както следва:

1. На 21.04.2015 г. в неустановен момент, за периода от 17:30ч. до 22:00ч., в гр. София, ул. ***** е отнела чужди движими вещи - пари в брой с обща стойност 300,00 лева, от владението на Д. Й.П., без нейното съгласие с намерението противозаконно да ги присвои;

2. На 24.04.2015 г. в неустановен момент, за периода от 19:30ч. до 22:00ч., в гр. София, ул. ***** е отнела чужди движими вещи - пари в брой с обща стойност 100,00 лева, от владението на Д. Й.П., без нейното съгласие с намерението противозаконно да ги присвои;

3. На 25.04.2015 г. в неустановен момент, в гр. София, ул. ***** *****, е отнела чужди движими вещи - пари в брой с № обща стойност 50,00 лева, от владението на Г.И.Р., без негово съгласие с намерението противозаконно да ги присвои;

4. На 25.04.2015г. в неустановен момент, за периода от 20:00ч. до 22:30ч., в гр. София, ул. ***** *****, е отнела чужди движими вещи - пари в брой с обща стойност 100,00 лева, от владението на Д. Й.П., без нейното съгласие с намерението противозаконно да ги присвои;

5. На 26.04.2015г. в неустановен момент, след 11:00ч., в гр. София, ул. ***** *****, е отнела чужди движими вещи - пари в брой с обща стойност 20,00 лева, от владението на Г.И.Р., без негово съгласие с намерението противозаконно да ги присвои;

6. На 26.04.2015 г. в неустановен момент, след 11:00ч., в гр. София, ул. ***** *****, е отнела чужди движими вещи - пари в брой с обща стойност 20,00 лева, от владението на М.С.Р., без нейното съгласие с намерението противозаконно да ги присвои;

7. На 26.04.2015 г. около 19:30ч. в гр. София, ул. ***** *****, е отнела чужди движими вещи - пари в брой с обща стойност 70,00 лева, от владението на В.Г.Б., без нейното съгласие с намерението противозаконно да ги присвои;

8. На 27.04.2015 г. около 08:30ч. в гр. София, ул. ***** *****, е отнела чужди движими вещи - пари в брой с обща стойност 10,00 лева, от владението на Г.И.Р., без негово съгласие с намерението противозаконно да ги присвои;

9. На 27.04.2015 г. около 10:00ч. в гр. София, ул. ***** *****, е отнела чужди движими вещи - пари в брой с обща стойност 60,00 лева, от владението на А.И.Р., без негово съгласие с намерението противозаконно да ги присвои – престъпление по чл. 194, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК, поради което и на основание чл. 54 НК ѝ е наложено наказание „лишаване от свобода” в размер на девет месеца. На основание чл. 66, ал. 1 НК изпълнението на наложеното наказание е отложено за срок от три години.

С оглед изхода на делото, на основание чл. 189, ал.3 НПК подсъдимата Д. Б. И. е осъдена да заплати по сметка на СРС направените в хода на съдебното следствие разноски в размер на 780 лева, както и в полза на Държавата по сметка на СДВР направените на досъдебното производство разноски в размер на 177,39 лева.

Срещу присъдата, в срока по чл. 319, ал. 1 НПК е постъпила жалба от Д. И., подадена чрез упълномощения ѝ защитник, адв. Н. А. - КАК. Постъпила е по делото и допълнителна жалба от адв. А.. В същите се излагат твърдения, че присъдата е постановена в нарушение на материалния закон и при дефицит на доказателствата. С тези аргументи защитата моли първоинстанционният съдебен акт да бъде отменен, а подсъдимата И. да бъде призната за невиновна по повдигнатото ѝ обвинение за престъпление по чл. 194, ал.1 вр. с чл. 26, ал.1 НК.

Във въззивната жалба и допълнението към нея не са направени искания за събиране на доказателства пред въззивния съд.

В закрито заседание, проведено на 25.10.2023 г. въззивният съд, по реда на чл. 327 НПК, прецени, че за правилното изясняване на обстоятелствата по делото не се налага провеждането на съдебно следствие във въззивната инстанция и такова не бе проведено.

В публично съдебно заседание пред настоящата инстанция, упълномощеният защитник на подсъдимата поддържа жалбата и допълнението към нея. Пледира, че първоинстанционният съд превратно е тълкувал свидетелските показания, като не е направил достатъчно задълбочен анализ на фактите по делото. Излага аргументи, че липсват ясни и категорични данни подсъдимата И. да е извършила деянията описани в пункт от 1 до 7 в обвинителния акт, а по отношение на деянията визирани в пункт 8 и 9 липсват в достатъчна степен доказателства относими към обвинението. Моли въззивният съд да признае подсъдимата за невиновна за извършеното престъпление.

Представителят на държавното обвинение намира постановения първоинстанционен акт за правилен и законосъобразен, включително и в частта на наложеното наказание, поради което моли същият да бъде потвърден. Счита, че изключително подробно районният съд е коментирал показанията на свидетели, както и събраните от тях доказателства чрез документиране на продължаваното престъпление.

В последната си дума, подсъдимата Д. И. моли съда да постанови оправдателна присъда.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО, XVII въззивен състав след като обсъди доводите в депозираната жалба и допълнение към нея от защитника на подсъдимият, както и тези, изложени от страните в съдебно заседание и след като в съответствие е чл. 314 от НПК провери изцяло правилността на атакуваната присъда, намери за установено следното:

За да постанови присъдата си, контролираната съдебна инстанция е провела съдебно следствие по общия ред и е положила достатъчно усилия за изясняване на правно значимите обстоятелства, относими към предмета на доказване по делото. При пълната служебна проверка на присъдата, въззивният съд намира, че фактическата обстановка е изяснена правилно и не се налага внасянето на корекции и допълнения в нея. Волята на съда е обективизирана ясно, което позволява осъществяване на проверка на изведените фактически констатации.

Настоящият въззивен състав споделя изцяло възприетата от контролираната съдебна инстанция фактическа обстановка, а именно:

Подсъдимата Д. Б. И., ЕГН *****, е родена на ***** г. в с. Искрец, общ. Своге, българка, български гражданин, омъжена, безработна, полувисше образование, с постоянен адрес: гр. Нови Искър, ул. „*****, неосъждана.

Свидетелите Г.Р. и М.Р. били съпрузи и живеели с двете си деца в къща находяща се в гр.София, ул. „***** Малко след раждането на първото им дете през 2011 г., двамата наели като детегледачка подсъдимата И., с която се договорили срещу съответно месечно възнаграждение да им помага в грижите за децата и домакинството. Същата посещавала

дома им съобразно договореното и изпълнявала възложените ѝ задачи по съдействие в грижите за децата, като понякога оставала и да ношува в жилището. С времето между нея и семейството се установили близки отношения и доверие.

На 21.04.2015 г. подсъдимата И. се намирала в жилището на сем. Р. в гр. София, ул. "*****" където изпълнявала задълженията си по грижите за децата. Около 17:30 ч. на посочената дата в жилището пристигнала майката на св. Р. - свидетелката Д. П., която искала да види внуците си и да помогне на детегледачката, с която били в приятелски взаимоотношения. След пристигането си свидетелката П. оставила дамската си чанта, в която имало парична сума в брой в размер на 1800 лв., изтеглени от банката непосредствено преди пристигането си в къщата. По това време в къщата били единствено свидетелката П., подсъдимата И. и двете деца. В неустановен момент в периода от 17:30 ч. до 22:00 ч. на 21.04.2015 г., докато св. П. била в жилището, подсъдимата И. успяла незабелязано да бръкне в чантата ѝ и от същата взела сумата от 300 лв. Около 22:00 ч. свидетелката Д. П. си тръгнала и веднага установила, че от чантата ѝ липсва тази сума. На другия ден тя отишла до банката, където извършили проверка и я уведомили, че не е допусната техническа грешка в размера на сумата, която е получила.

На 23.04.2015 г. св. П. уведомила по телефона за липсата на парите си св. Р., която от своя страна споделила с нея, че и преди със съпруга си са забелязвали липса на пари и че се съмняват в подсъдимата И..

На 24.04.2015 г. св. П. отново решила да посети дома на дъщеря си, но поради възникналите съмнения, преди да влезе в къщата тя преброила и описала на бял хартиен лист серийните номера на наличните в чантата ѝ 10 бр. банкноти, всяка с номинал 100 лв., а именно: АД8165332; АД0344747; АД7468507; АД7503243; АД1436118; АД6589817; ЯА0230347, ЯА0230348, АБ6421060, АГ4554252. Свидетелката П. пристигнала в жилището в гр. София, ул. ***** на 24.04.2015 г. около 19:30 ч. като носела в дамската си чантата така посочената и предварително преброена сума пари - общо 1000 лв. След пристигането си оставила чантата върху шкаф за обувки в антрето на първия етаж. В неустановен момент между 19:30 ч. и 22:00 ч. на 24.04.2015 г., докато св. П. била в жилището, подс. И. се възползвала от това, че вниманието ѝ било ангажирано другаде, бръкнала в чантата ѝ и от същата взела една банкнота със сериен № АГ4554252 и номинал от 100 лева. Около 22:00 ч. на 24.04.2015 г., след като помогнала в грижите за внуците си, св. П. решила да си тръгва. Веднага след като напуснала жилището тя преброила наличните в дамската ѝ чанта пари и установила липсата на една банкнота от 100 лв. Направила справка в предварително изготвения опис и разбрала, че това е банкнота със сериен № АГ4554252. Св. П. веднага уведомила сем. Р. за станалото.

На 25.04.2015 г. подс. И. била отново на работа в жилището на сем. Р. в гр. София, ул. ***** В неустановен момент, през деня на 25.04.2015 г. тя видяла оставената на третия етаж чанта на св. Г.Р., бръкнала в същата и взела от портфейла му сумата от 50 лева. В портфейла си св. Г.Р. имал сумата от 300лв., които предварително бил преброил и запомнил с оглед подозренията към детегледачката - подс. И.. Вечерта на 25.04.2015 г.,

около 20:00 ч., св. П. отново посетила дома на дъщеря си в гр. София, ул. ***** *. С оглед предходните събития тя преброила и предварително заснела с мобилния си телефон наличната сума пари, които държала в чантата си. Св. П. имала сумата от 900 лв., съответно 9 банкноти от по 100 лв. всяка. Това били същите банкноти, които предния ден св. П. била описала, без отнетата от подс. И.. В неустановен момент в периода от 20:00 ч. до 22:30 ч. на 25.04.2015 г. подс. И. отново незабелязано бръкнала в чантата на св. П. и взела сумата от 100 лв. - една банкнота със сериен № АД6589817. Около 22:30 ч. св. П. си тръгнала от жилището и при проверка на наличните в чантата ѝ банкноти установила липсата на банкнотата със сериен № АД6589817.

На 26.04.2015 г. подс. И. била отново на работа в жилището на сем. Р. в гр. София, ул. ***** *. Около 11:00 ч. свидетелите Г.И М. Р. се върнали от пазар и св. Г.Р. оставил чантата си на стол в трапезарията, като предварително бил преброил наличната в нея сума пари, които били точно 304 лева. В коридора св. М.Р. била оставила нейната дамска чанта, в която предварително преброила, че има в брой 80 лева. В неустановен момент след 11:00 ч. на 26.04.2015г., докато полагала грижите за децата, подс. И. бръкнала и взела от чантата на св. Г.Р. и от тази на св. М.Р. по двадесет лева. По-късно през деня те проверили наличните в чантите си пари и по този начин установили липсите.

Свидетелката М.Р. споделила за подс. И. с нейна приятелка - св. В.Б.. В разговор двете решили, че все пак нямат доказателства за пред компетентните органи и следва да съберат такива. Затова св. Б. предложила на св. Р. да ѝ даде видео камера, която да монтира в дома си. По този повод на 26.04.2015г., малко преди 19:30 ч., св. Б. отишла на гости в жилището на сем. Р. в гр. София, ул. ***** *. Там била и подс. И., която както обикновено се грижила за децата. Преди пристигането си, в колата, св. Б. предварително била преброила и заснела с мобилния си телефон наличната в чантата ѝ сума пари. Тя имала 200 лв. в купюри по 10 лева. Веднага след като св. Б. пристигнала, двете със св. Р. се качили на третия етаж, а чантата си св. Б. оставила на втория етаж. Около 19:30 ч. на 26.04.2015г. подс. И. се възползвала от това и бръкнала в чантата на св. Б. откъдето взела сумата от 70,00 лева. Свидетелката Р. видяла как подсъдимата бърка в чантата и чула, че обяснява на детето, което било с нея, че търси в чантата свещичка за рождения ден на детето на св. Б., но не могла да направи видеозапис. Малко по-късно св. Б. си тръгнала и била изпратена от св. Р. до автомобила ѝ. Там, в присъствието на св. Р., св. Б. преброила наличните в чантата си пари и установила липсата на общо 70 лева /7 банкноти, с номинал от 10 лв. всяка/.

Свидетелят Г.Р. споделил за случващото се в жилището му с брат си - св. А.Р.. Дватама решили, че са необходими преки доказателства и се договорили на 27.04.2015 г. да поставят скрити камери, с които да опитат да заснемат подс. И., докато извършва кражба и едва тогава да подадат сигнал към органите на МВР. Сутринта на 27.04.2015 г. около 08:30 ч. подс. И. била на работа в жилището на сем. Р. в гр. София, ул. ***** * и подготвяла голямото дете за детска градина. Семейство Р. седнали да закусват на първия етаж и подсъдимата се възползвала от това, качила се на третия етаж, където била спалнята и където св. Г.Р. бил оставил чантата си с предварително преброена сума пари в размер на

264 лева. Подс. И. бръкнала в чантата и взела сумата от 10 лв., след което продължила да изпълнява задълженията си. Малко след това подс. И. напуснала жилището на сем. Р., за да заведе голямото им дете на детска градина. Докато тя била извън жилището, около 09:30 ч. на 27.04.2015 г., в апартамента на сем. Р. дошъл св. А.Р., за да помогне да монтират камера в дневната. Освен това св. А.Р. предварително бил преброил наличната в чантата му сума пари и бил направил опис на наличните банкноти. Св. А.Р. оставил чантата си, ведно с наличната в нея сума пари, върху дивана във всекидневната стая, а непосредствено срещу нея скрили една камера в работен режим. Около 10:00 ч. подсъдимата се върнала в жилището. Свидетелите Г. и А. Р. се качили на третия етаж, а подсъдимата И. останала на втория. Същата била заедно с малкото дете на сем. Р. и след като видяла чантата на св. А.Р., оставена върху дивана, отворила чантата и от портфейла намиращ се в нея на два пъти взела общо сумата в размер на 60 лв. - три банкноти, всяка с номинал от 20 лв. със следните серийни номера: БР4624723, БХ9984919 и БП6143322. Малко след това св. Г. и А. Р. взели камерата, прегледали записа и видели как подс. И. взема парите от чантата на св. А.Р.. Направили проверка и на наличните в чантата пари, като установили липсата на така посочените три банкноти. Двамата казали на подс. И. какво са открили и тя признала пред тях за извършеното. След това написала собственоръчно върху изготвения от св. А.Р. протокол следното: „Аз Д. Б. И. откраднах банкноти БР4624723, БХ9984919 и БП6143322“. След това бил подаден сигнал през тел. 112 до 06 РУ-СДВР. Адреса на сем. Р. бил посетен от патрул АП-630 в състав полицаи Г. М. и Е. П., който задържали подсъдимата И. и извършили процесуално-следственото действие обиск, при които били установени и иззети част от откраднатите от нея банкноти.

В последствие подсъдимата превела по сметка на св. Г.Р. на 30.04.2015 г. сумата от 2000 лева и на 14.05.2015 г. сумата от 3000 лева.

При така установената фактическа обстановка, първоинстанционният съд последователно и детайлно е изложил съображения относно кредитирането на доказателствата по делото, а именно показанията на свидетелите Г.Р., М.Р., Д. П., В.Б. и А.Р., С.Г., Г. М., И.Б. и Е. П., дадени в хода на съдебното следствие и показанията им от досъдебното производство, приобщени по реда на чл. 281 НПК, протоколи за доброволно предаване, протоколи за налични банкноти, протокол за обиск и изземване и фотоалбум, опис на банкноти, протоколи за снемане на образци, история на сметка за 30.04.2015 г., история на сметка за 14.05.2015 г., справка за съдимост, два броя оптичен технически носител и един брой флашпамет, както и способите за доказване: заключения на два броя технически експертизи и заключение на графическа експертиза, които въззивният състав споделя изцяло.

Анализът на доказателствената съвкупност проведен от първоинстанционния съд и подробно отразен в мотивите към присъдата е пълен, всеобхватен и изчерпателен, поради което настоящият състав изцяло се солидаризира с него, като не намира за необходимо да го преповтаря или допълва. В мотивите на постановената присъда решаващият съд по ясен и убедителен начин е обективирал процеса на формиране на вътрешното си убеждение, като е

извършил правилен анализ на доказателствата и средствата за тяхното установяване.

Без да бъдат преповтаряни изводите на СРС, настоящият съдебен състав намира за необходимо, с оглед на доводите и възраженията във въззивната жалба и в съдебното заседание, както и в съответствие със законово вмененото му задължение за служебна проверка на правилността на присъдата в цялост, да посочи следното:

Правилно контролираният съд е изградил фактическите си изводи въз основа показанията на свидетелите Г.Р., М.Р., Д. П., В.Б. и А.Р., като не е сторил това произволно, а след задълбочена преценка на тяхната надеждност и достоверност, както с оглед собственото им информационно съдържание, така и при съпоставянето им с другите гласни и писмени доказателствени средства. В този смисъл напълно правилно и обосновано е решението на първоинстанционният съд да даде вяра на показанията на тези свидетели, с оглед същественото им значение на основен източник на обвинителни доказателства срещу подсъдимата. Фактът, че тази група свидетели са пострадали от престъплението, не е основание същите да бъдат изключени от доказателствената съвкупност, тъй като само този факт не е достатъчен да презюмира недостоверност в показанията им, а следва да се разглеждат като основание за по - задълбочен анализ. Същите се характеризират с логичност, последователност и липса на вътрешна противоречивост. Довод за тяхната достоверност е това, че те изцяло си кореспондират и подкрепят от останалия събран и проверен доказателствен материал. В своите показания дадени пред районния съд, свидетелите дават подробна информация, установяваща обективната възможност на подсъдимата И. за достъп до инкриминираните вещи и начините, по които са били установени липсите им. Така от техните показания на първо място еднопосочно се установяват факти за начина на съхранение на инкриминираните суми, за начина, по който са били констатираны липсите им, както и за случилото се след деянието. От посочените гласни доказателствени средства, въззивният съд прие, че инкриминираната парична сума в общ размер от 730,00 лева е била отнета от посочените свидетели в няколко поредни дни, както следва:

1. На 21.04.2015 г. в неустановен момент, за периода от 17:30ч. до 22:00ч., в гр. София, ул. ***** е отнела чужди движими вещи - пари в брой с обща стойност 300,00 лева, от владението на Д. Й.П., без нейното съгласие с намерението противозаконно да ги присвои;

2. На 24.04.2015 г. в неустановен момент, за периода от 19:30ч. до 22:00ч., в гр. София, ул. ***** е отнела чужди движими вещи - пари в брой с обща стойност 100,00 лева, от владението на Д. Й.П., без нейното съгласие с намерението противозаконно да ги присвои;

3. На 25.04.2015 г. в неустановен момент, в гр. София, ул. ***** е отнела чужди движими вещи - пари в брой с № обща стойност 50,00 лева, от владението на Г.И.Р., без негово съгласие с намерението противозаконно да ги присвои;

4. На 25.04.2015г. в неустановен момент, за периода от 20:00ч. до 22:30ч., в гр. София,

ул. ***** ***, е отнела чужди движими вещи - пари в брой с обща стойност 100,00 лева, от владението на Д. Й.П., без нейното съгласие с намерението противозаконно да ги присвои;

5. На 26.04.2015г. в неустановен момент, след 11:00ч., в гр. София, ул. ***** ***, е отнела чужди движими вещи - пари в брой с обща стойност 20,00 лева, от владението на Г.И.Р., без негово съгласие с намерението противозаконно да ги присвои;

6. На 26.04.2015 г. в неустановен момент, след 11:00ч., в гр. София, ул. ***** ***, е отнела чужди движими вещи - пари в брой с обща стойност 20,00 лева, от владението на М.С.Р., без нейното съгласие с намерението противозаконно да ги присвои;

7. На 26.04.2015 г. около 19:30ч. в гр. София, ул. ***** ***, е отнела чужди движими вещи - пари в брой с обща стойност 70,00 лева, от владението на В.Г.Б., без нейното съгласие с намерението противозаконно да ги присвои;

8. На 27.04.2015 г. около 08:30ч. в гр. София, ул. ***** ***, е отнела чужди движими вещи - пари в брой с обща стойност 10,00 лева, от владението на Г.И.Р., без негово съгласие с намерението противозаконно да ги присвои;

9. На 27.04.2015 г. около 10:00ч. в гр. София, ул. ***** ***, е отнела чужди движими вещи - пари в брой с обща стойност 60,00 лева, от владението на А.И.Р., без негово съгласие с намерението противозаконно да ги присвои.

От показанията на свидетелките Д. П. и В.Б. се установява липсата на парични средства от техния патримониум /деяния по пункт 1,2,4,7 от обвинителния акт/, като техните показанията, въззивният съд кредитира като правдиви и логични, намиращи упора в показанията и на останалите свидетели. Още повече с протокол за доброволно предаване от дата 29.04.2015 год. св. П. е предала списък на серийни номера на банкноти и снимка на същите, всяка с номинал от по 100 лв., които е носила със себе си при посещение на дома на дъщеря си св. М.Р. на 24.04.2015 год. и 25.04.2015 год. В подкрепа на изложените твърдения е и заключението на изготвената и приобщена по делото техническа експертиза, видно от която от предоставения оптичен носител от св. В.Б., съдържанието на което е описано в Протокол № 91/2015 по описа на 06 РУ-СДВР /стр. 82-83 от ДП/, както и от предоставените по електронна поща снимки от В.Б. във връзка с изготвянето на експертизата, се установяват заснети купюри на банкноти, с първоначална дата на създаване на цифровите снимки 26.04.2015 год., която дата кореспондира с изнесените от свидетелката Б. твърдения за отнети от нейното владение суми, описани в пункт № 7 от обвинителния акт.

Настоящият въззивен състав се солидализира с мнението на първостепенният съд, че показанията на свидетелите Г.Р., А.Р. и М.Р. са последователни, вътрешно непротиворечиви и взаимно допълващи се. Свидетелите имат ясен спомен за фактите и събитията които излагат, като същите намират подкрепа и в останалия събран доказателствен материал. От показанията на свидетели Г.Р. и М.Р. се установява, че подсъдимата И. е работила при тях от няколко години, като са и имали доверие поверявайки отчасти грижите над двете си деца. Свидетелите описват как във времето преди инкриминирано деяние са установявали често

липса на различни сума както от тях самите, така и от техни близки и приятели които са им идвали на гости. Именно тези обстоятелства са ги мотивирали да осъществят записите от монтирани от тях камери, след което да уведомят органите на полицията.

Съдът намира за необходимо, с оглед естеството на записа, като направен от записващи устройства, поставени в жилището на семейство Р., както и направените от другите свидетели снимки, приобщени към доказателствената съвкупност по съответния за това процесуален ред, да изложи съображения защо цени същите, както и да посочи някои принципни положения във връзка с този вид веществени доказателства, а именно:

В съдебната ни практика не е проведено изрично деление между т. нар. „случайни записи“ (които са направени с предварително поставено на обществено място или в частен имот записващо устройство) и „тенденциозните“ („преднамерени“) записи, които се извършват под непосредствения контрол на определено лице. Последните не са приети еднозначно като доказателство, но те имат специфично място в системата от доказателствени източници, което изисква и посочването на стриктни критерии за тяхното приобщаване. Тук следва да бъде направено и принципното уточнение, че както частните записи, които имат „случаен характер“, така и „преднамерените“ (направени под контрола на определено лице) са принципно допустими в наказателното производство. Различното третиране между тези две категории частни записи намира проявление при необходимостта от преценката за пропорционалност, която се отнася единствено до тези, които са направени под контрола на определено лице. „Случайните“ записи, които са направени с предварително поставена на обществено място или в частен имот камера или друго записващо устройство, са допустими и без да бъде направен „тест за баланс на интереси“. Това обаче не изключва проверката от страна на държавните органи по отношение тяхната достоверност и липса на манипулации. „Преднамерените“ записи са също принципно допустими. При тяхната оценка обаче винаги следва да бъдат конкретно преценявани критериите за „баланс на интереси“ в светлината на стандартите, установени от ЕСПЧ. Обстоятелствата, при които е извършен такъв „преднамерен“ частен запис, подлежат на допълнително установяване посредством събиране на други доказателства, което неминуемо обуславя неговото допускане.

В конкретния случай видеозаписът е създаден във връзка с реализирането на едно от основните права на семейство Р., а именно опазването на тяхното имущество и неприкосновеността на частната им собственост. Във връзка с осъществяването на това право и при повод възникналите у тях съмнения, същите са монтирали записващо устройство в техния собствен имот. Създадените видеозаписи са във връзка с предмета на доказване по делото, съдържат релевантна информация (заснето е самото престъпно посегателство) и „баланса на интереси“ за разкриване на противоправното деяние надделява над субективните права на записаното лице.

В заключение може да бъде направен извод, че разглежданите извънпроцесуални снимки са приобщени към събрания доказателствен материал като веществени доказателства, тъй като съдържат процесуално релевантна информация за правилното

решаване на наказателното производство. С още по-голямо основание те следва да бъдат и кредитирани, тъй като способстват за установяване на обстоятелства, свързани с предмета на доказване по наказателното производство.

В хода на производството пред първата съдебна инстанция, подсъдимата И. се е възползвала от правото си да не дава обяснения по повдигнатото ѝ обвинение.

По отношение на извършеният на подсъдимата обиск, наведените от защита възражения, констатираните противоречия и обсъдените съображения в мотивите към атакуваната присъда на първоинстанционният съд, настоящият въззивен състав намира, че следва да посочи следното:

При извършеният обиск на подсъдимата И., обективиран в протокол за обиск от 27.04.2015г. са открити банкноти с различен номинал. В предния десен джоб на панталона ѝ са намерени три банкноти с номинал двадесет лева и номера : БХ 9984919, БР 4624723 и БП 6143322 и един брой банкнота с номинал от десет лева и номер: БЕ 1378020, като последната съответства на банкнота от снимките обект на видео техническа експертиза представена с Протокол №90/2015 г., снимка № 7.

Видно от показанията на свидетелката Е. П.-Гева, дадени в хода на съдебното следствие пред първоинстанционният съд и приобщените такива по предвидения за това процесуален ред показания на свидетелката дадени пред друг състав на първоинстанционният съд при първоначалното разглеждане на делото, както и тези дадени пред орган на досъдебното производство, същата е предприела действия за извършване на обиск на подсъдимата в апартамента на пострадалото семейство, но не е съставен протокол за обиск по ЗМВР, като подсъдимата си е прибрала обратно извадените от джоба и банкноти. Свидетелката П.-Гева заявява, че през цялото време от извършване на тези действия до завеждането на подсъдимата в 06 РУ СДВР е седяла в полицейския автомобил с подсъдимата И., като не споделя за действие на подсъдимата предприети в посока скриване или преместване на обсъжданите парични знаци. След завеждането на подсъдимата в 06 РУ-СДВР е извършен личен обиск, при който банкноти са намерени именно в джоба на нейния панталон, като са описани и техните серийни номера. Съдът, намира при така изложената последователност на събитията, че въпреки предприетите от свидетелката П.-Гева първоначални действия за извършване на обиск, същата, като полицейския орган, е счела за необходимо да предприеме мерки за приобщаване на предмета на престъплението по установения от НПК ред. Чрез показанията на същата, резултат на личните и възприятия, ясно може да се проследи последователността на действията и местонахождението на банкнотите предмет на първоначалните следствени действия, което не поражда съмнение в настоящия състав за манипулация на резултатите от последващия обиск по реда на НПК. В подкрепа на изложеното са и показанията на св. М., като въззивният съд отчита трудовата ангажираност на св. М. и св. Г.-П. като полицейски служители, което обеснява липсата на ясни спомени по отношение на събитията свързани с инкриминираното деяние, вследствие на което аналогично на първия съд и настоящият въззивен състав дава вяра на приобщените по надлежния ред свидетелски показания, дадени в хода на досъдебното производство.

Посочените гласни доказателствени средства са логични, безпротиворечиви, кореспондират по между си и с останалия доказателствен материал, поради което и настоящата инстанция ги кредитира в цялост.

Като взе предвид изложеното и въз основа на показанията на поемните лица за провеждане на обиска и като отчете обстоятелството, че съставеният протокол съдържа всички изискуеми от закона реквизити относно времето и мястото, имената, личните данни и подписите на участващите, както и описание на намерените и иззети предмети, съдът прие, че при извършване на обсъжданото процесуално-следственото действие по чл. 164 от НПК, не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Относно възраженията на защитата за присъствието на поемни лица на извършения личен обиск на подсъдимата на дата 27.04.2015 г., съдът намира, че в протоколите за разпит на поемни лица Г. (л.37 от ДП) и Б. (л.38 от ДП) е допусната техническа грешка с посочване на датата 24.04.2015г., като такава на която са присъствали на обсъжданото следствено действие с участие на подсъдимата. Следва да посочим, че подсъдимата е била задържана със заповед за задържане на лице по ЗМВР от 27.04.2015 г. в 11:35 ч.. От същия ден е и протоколът за обиск, съставен в условията на неотложност, който както вече беше коментиран по-горе, отговаря на съдържанието изисквано от НПК. Обискът е извършен за времето от 16:30 ч. до 16:50 ч. на 27.04.2015г. Съставеният протокол е представен за одобрения пред съдия при съответния първоинстанционен съд – СРС в законоустановения 24-часов срок, като е одобрен с Определение от 28.04.2015г. по н.ч.д. 6497/2015 г., по описа на 131 състав. Разпитите на поемните лица са извършени на дата 27.04.2015 г. - от 17:11 ч. до 17:26 ч. на поемното лице Б. и от 17:38 ч. до 17:42 ч. на поемното лице Г.. Така изложената хронологична последователност на събитията не оставя съмнение в съдебния състав, че обискът на подсъдимата И. е извършен на 27.04.2015 г., като е обективно невъзможно същия да е проведен на по-ранна дата. В допълнение е необходимо да обърнем внимание, че в показанията на свидетелката Г. /приобщени по реда на чл. 281,ал.4, вр. с ал.1, т.2 НПК/, същата заявява, че е присъствала на обиска на подсъдимата. Свидетелката Б. също твърди, че е присъствала на действията за извършване на обиска в сградата на 06 РУ СДВР, като в съдебна зала потвърждава, че подписа положен на мястото на „поемно лице 2“ на протокола за обиск и изземване е нейн.

С оглед всички изложени факти, съдът намира, че поемните лица са присъствали при извършен обиск на подсъдимата И., което действие е било възможно да се осъществила единствено на дата 27.04.2015 г. и няма нарушение на процесуалните правила за извършването му в присъствието на поемни лица.

При обиска на подсъдимата И. от дата 27.04.2015г., в нея са открити банкноти с номинали описани в протокола, както и една банкнота с номинал от 20 лева. Снимки на банкнотите с тези номинали и серийни номера са били предмет на изследване в Техническа експертиза № ТЕ-85/2021 год, като съдържанието на диска е описано в Протокол №90/2015г. /л.77-79 ДП/, след като магнитния носител е доброволно предаден от св.Р. с протокол от 27.04.2015г. - диск сер.№ 4164138.

Съдът взе предвид обсъждания протокол за обиск при формиране на изводите си за фактическата обстановка, при която на 27.04.2015 г., във всекидневната на апартамента в гр. София, ул. ***** подсъдимата И. отваря чантата на свидетеля А.Р. и от портфейла намиращ се в нея взела сумата от 60 /шестдесет/ лева - три банкноти, всяка с номинал от 20 /двадесет/ лв. със серийни номера: БР4624723, БХ9984919 и БП6143322. Банкноти със същия номинал и серийни номера фигурират в документи наречени протокол за налични банкноти (2 броя), предадени с протокол за доброволно предаване от св. А.Р., като двата протокола са подписани от свидетелите А. и Г.Р.. Тези протоколи са индиция, че описаните банкноти са били в патримониума на А.Р. към датата посочена в него – 27.04.2015 г. В съдебно заседание свидетелят А.Р. заявява, че подписът на протокола, както и почеркът, с който е написано „липсва“ срещу записаните банкноти с посочени по – горе номера е негов, като след проверка установява, че точно тези банкноти му липсват.

На единия от предадените от свидетелят А.Р. протоколи за налични банкноти е налично и изявление от подсъдимата И., съдържащо извън съдебно признание на кражбата на трите по-горе цитирани банкноти. Относно почерка на това изявление е изготвена и приета графическа експертиза Протокол №338-Е/2015г. чието заключение е, че ръкописния текст под него са положени от подсъдимата И.. Обстоятелството, че подсъдимата без възражения е подписала тези протоколи, съвсем не е своеобразно „извънсъдебно признание“, както очевидно е счел първоинстанционният съд. Фактът на подписване на протоколите и отразените в него изявления на подсъдимата сами по себе си не представляват доказателства – преки или производни, нито са доказателствени средства, поради което не могат да се противопоставят и да заместват регламентирания в НПК доказателствени източници, какъвто са обясненията на обвиняемата, респ. подсъдимата.

В коментираният аспект и във връзка с възраженията на защитата относно недоказаност на деянията очертани в пункт № 8 и пункт № 9 от обвинителния акт, освен протокола за обиск и доброволно предадените протоколи за налични банкноти от свидетелят А.Р., за да установи посочената фактическа обстановка свързана с извършване на деянието в посочените пунктове от обвинителния акт, съдът взе предвид и запис от камера, поставена във всекидневната на семейство Р., заснела извършването на деянието. С протокол за доброволно предаване (л.16 от ДП) св. Г.Р. е предоставил на разследващите органи един брой D.-R, 4.7 GB, марка S., с идентификационен № 9145 534- R. 19974. На записа са направени две видео технически експертизи. Съгласно заключението на ВТЕ-82/2021 год. на оптичния носител предаден с Протокол №89/2015 г., на около шеста минута от записа, според индикация на плейъра, се появява лице от женски пол облечено с тъмно синя тениска, черно долнище на анцуг и вързана на пликоса коса. Същата жена взема бебе на ръце и сядва на дивана в близост до оставена на него черна кожена чанта. Забавлявайки детето жената бърка в чантата и вади черен портфейл и от него взема синя банкнота и я прибира в джоба на долнището си. На десетата минута от записа, същата жена оставя детето на земята и отново отива до дивана, на който е поставена черната чанта. От чантичката жената отново изважда портфейла и взема неустановен брой банкноти, прибира ги и продължава да се

занимава с бебето. В заключението е посочено също, че високата резолюция на камерата, доброто осветление и разположението на лицето спрямо камерата определят достатъчно частни и общи признаци, които да водят до възможност за идентификация на лицето, извършило отнемането на чужди движими вещи. Според посочената експертиза и поставената задача от Протокол №152/2014 г. в резултат от сравнителен анализ на общи и частни признаци, между записа на D.-R, 4.7 GB, марка S., с идентификационен № 9145 534-R. 19974 и иззет на 21.07.2015г. снимков материал от подсъдимата Д. И., може да се направи извод, че на посочените фотокопия е заснето едно и също лице – Д. Б. И., ЕГН:*****.

В хода на първоинстанционното съдебно производство, от страна на свидетелят Г.Р. са били представени и писмени доказателства, а именно копие от история на банковата сметка на свидетелят, видно от която на 30.04.2015 год. подсъдимата И. е превела по сметка на св. Р. сумата от 2,000 лв. /две хиляди лева/, а на 14.05.2015 год. е била превела сумата от 3,000 лв. / три хиляди лева/. За превода на въпросните сумите, свидетелката М.Р. при разпита си в хода на първоинстанционното производство заявява, че въпросната сума в общ размер от 5,000 лв. / пет хиляди лева / била включена и инкриминираната сума от 730 лева, за която е повдигнато обвинение на подсъдимата И..

С основание и напълно правилно първата инстанция е кредитирала с пълно доверие и писмените доказателства по делото като относими и събрани при следване на надлежния процесуален ред, както и изготвените по делото експертизи - техническа, видеотехническа и графическа експертиза, след като прецени, че са обективно и компетентно изготвени, кореспондират с доказателствената маса и способстват за изясняване предмета на делото. Същите са изготвени от компетентни в необходимата сфера вещи лица, които са обосנוвали заключенията си професионално и са дали отговор на поставените от съда въпроси и задачи, като изводите на вещите лица кореспондират с останалия доказателствен материал.

С оглед гореизложеното и предвид доводите на защитата, че по делото липсват категорични доказателства в подкрепа на обвинителната теза, настоящият въззивен състав счита, че след обстоен и задълбочен анализ на доказателствата по делото, същите са безпротиворечиви и съдържателни, поради което фактическата обстановка, установена от първоинстанционния съд отговаря на съдържанието на доказателствената маса, а мотивите на съда в достатъчна степен дават възможност да се установи по какви съображения са изведени фактическите му констатации.

Въз основа на така установената фактическа обстановка СРС е извел правен извод, че подсъдимата Д. И. е осъществил от обективна и субективна страна признаците на престъпния състав по чл. 194, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК.

От обективна страна се установява, че в периода от 21.04.2015 год. до 27.04.2015 год., подсъдимата И. е отнела чужди движими вещи - пари от собствеността на различни лица, без тяхно съгласие с намерение противозаконно да ги присвои, като общата стойност, предмет на престъплението, възлиза на 730 лв. /седемстотин и тридесет лева/.

С оглед разпоредбата на чл. 26, ал.1 от НК съдът намира, че при така установените факти чрез извършените деяния, подсъдимата е осъществила по отделно един състав на едно и също престъпление, тъй като деянията са извършени през непродължителен период от време, при идентична обстановка и при еднородност на вината, поради което всяко следващо подред се явява от обективна и субективна страна продължение на първото.

От субективна страна подсъдимата е действала умишлено, при форма на вината пряк умисъл. Подсъдимата е съзнавала, че отнема от владението на друго чужди движими вещи и установява върху тях своя фактическа власт, както и това, че действа без съгласието на държателя на вещта.

Следва да се отбележи обаче, че първата инстанция не е съобщила обстоятелството, че по делото са налични доказателства, че преди приключване на съдебното следствие /в конкретния случай няколко дни след инкриминираните деяния/, подсъдимата е възстановила откраднатите суми и то в размер надвишаващ няколко пъти общата стойност предмет на престъплението. В тази връзка Решение № 213 от 10.05.2010 г. по н. д. № 149/2010 ВКС, с позоваване на ППВС № 3/70 г.: "възстановяване по смисъла на чл. 197, чл. 205, ал. 1 и чл. 206, ал. 6 от НК е винаги налице когато откраднатите, присвоени или обсебени пари, вещи или ценности бъдат върнати, заместени или внесени на лицето, от което са били отнети, при което е без значение дали връщането, заместването или внасянето е извършено от дееца или от друго лице..", както и Решение № 462 от 15.10.1984 г. по н. д. № 4608/84 г. ВС, "..... намалената отговорност се прилага и тогава когато органите са издирили съучастниците в предмета на престъпната дейност, които след като са разкрити доброволно са заместили полученото от тях обществено имущество, като са заплатили равностойността му в пари".

В тази насока и предвид коментираното обстоятелство се налага преквалифициране на престъплението, за което подсъдимата следва да бъде призната за виновна по привилегирования състав, а именно по чл. 197, т.1 вр. чл. 194, ал.1 вр. чл. 26, ал.1 от НК.

Извършвайки цялостна служебна проверка на присъдата, съдът счита, че при наложилото се изменение на присъдата по отношение на правната квалификация на деянията, наложеното наказание на подсъдимата се явява несъответно и като такова следва да бъде ревизирано в санкционната му част.

За престъпление по чл. 197, т. 1, вр. чл. 194, ал. 1 вр. с чл. 26, ал.1 от НК законодателят е предвидил наказание "лишаване от свобода" до ПЕТ години. Разпоредбата на чл. 54 от НК задължава съда да определи наказанието в рамките, посочени в съответната специална норма, като прецени наличието на смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства, освен ако не се установи наличието на многобройни или изключителни такива, като в този случай следва да се приложи разпоредбата на чл. 55 от НК.

Въззивната инстанция намира, че по настоящото дело са налице основания, които да обосноват приложение на чл. 55 от НК. Въззивният съд приема изводите на първата инстанция за наличието на смекчаващи отговорността обстоятелства, а именно - чистото съдебно минало на подсъдимата И. и ниската стойност на предмета на престъплението. СРС

правилно е отчел и като отегчаващо обстоятелство от друга страна факта, че с деянието си подсъдимата е извършила посегателство спрямо имуществото на различни лица сред които се ползвала с особено доверие, имайки предвид факта, че подсъдимата е полагала грижи в дома на част от пострадалите и се е грижела за членове на семейството им. Въпреки това обаче, като изключително смекчаващоотговорността обстоятелство, обуславящо приложението на разпоредбата на чл.55 НК, следва да се третира и продължителният период на наказателното производство. Независимо, че продължилият срок на разглеждане на делото от около повече от 8 години не може са бъде предписан във вина на компетентните органи, поради движение на делото по инстанционните съдилища и предвид повторното разглеждане на същото пред първоинстанционният съд, то за продължителността на процедурата не е допринесла и самата подсъдима, но обективно този срок е удължен далече извън критериите за разумност по смисъла на чл. 6 ЕКЗПЧОС, който обосновава правото на подсъдимото лице, делото му да бъде разгледано в разумен срок. Изключително обстоятелство по смисъла на чл. 55 от НК е факт, който не е обичаен за масовите случаи, и при оценка на личността на дееца и деянието води до извод, че дори и най-лекото, предвидено в закона наказание, ще се яви несъразмерно тежко. Приложението на чл. 55 от НК е изключение, а не правило, а настоящият случай се явява точно такъв.

Поради това и при комплексната преценка на същите, настоящият въззивен състав намира, че следва да приложи разпоредбата на чл. 55, ал. 1, т. 2, б. "Б" от НК, тъй като при новата правна квалификация на деянието по чл. 197, т.1 НК не е предвиден най-нисък предел на наказанието "лишаване по свобода", поради което въззивната инстанция счита, че следва да замени същото с наказание "пробация", включващо двете задължителни мерки по чл. 42а, ал. 2, т. 1 и т. 2 НК за срок от една година, при минималната предвидена в закона периодичност за мярката по чл. 42а, ал. 2, т. 1 от НК – два пъти седмично.

Така определеното по вид и размер наказание е съобразено както с личността на подсъдимата, така и с тежестта на извършеното от нея престъпление. Основният принцип при определяне на справедливото наказание е то да бъде наложено с минималната тежест, която е годна да реализира целите му по чл. 36, ал. 1 НК – да се поправи осъденият, за да спазва законите и добрите нрави; да му се въздейства предупредително и да му се отнеме възможността да върши други престъпления; да се въздейства възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото. От първостепенен обществен интерес е наказанието да цели поправяне и превъзпитание на подсъдимия, формиране на самоконтрол, овладяност и вътрешни задръжки, които да го възпират от извършване и на други престъпления в бъдеще. Същевременно генералната превенция не може и не бива да се противопоставя на индивидуалната превенция, защото положително въздействие върху обществото се постига само когато наказанието е стриктно съответно на конкретната обществена опасност и морална укоримост на конкретния деец и на конкретното деяние. На тази основа въззивният съд намира, че в конкретната ситуация, в която е извършено престъплението, налагането на наказание „пробация“ е достатъчна по степен наказателна репресия за постигане на ефективна превенция.

Правилно с оглед изхода на делото, на основание чл. 189, ал. 3 НПК подсъдимата е осъдена от районния съд да заплати направените по делото разноски в размер на 780 лв. /седемстотин и осемдесет лева/, както и сумата от 177,39 лв. /сто седемдесет и седем лева и тридесет и девет стотинки/ - по сметка на СДВР за направените в хода на досъдебното производство разноски.

Така мотивиран и на основание чл. 334, т. 3 във вр. с чл. 337, ал. 1, т. 2 от НПК, Софийски градски съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъда от 16.02.2022 г. по н.о.х.д. № 19406/2019 г. по описа на СРС, НО, 98-ми състав, като:

ПРЕКВАЛИФИЦИРА извършеното от подсъдимата Д. Б. И. от престъпление по чл. 194, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК в престъпление по чл. 197, т. 1, вр. чл. 194, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК.

ИЗМЕНЯ присъда присъда от 16.02.2022 г. по н.о.х.д. № 19406/2019 г. по описа на СРС, НО, 98-ми състав, в частта на наложеното наказание „ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА“ за срок от девет месеца, отложено по реда на чл. 66, ал. 1 НК за изпитателен срок от три години, като вместо него НАЛАГА наказание "пробация", включващо двете задължителни мерки по чл. 42, ал. 2, т. 1 и т. 2 НК - задължителна регистрация по настоящ адрес – два пъти седмично за срок от една година и задължителни периодични срещи с пробационен служител – за срок от една година.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата част.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____